

District (Tscherning) har fundet det passende at sige personligt til mig; uagtet jeg ikke troede, at det var Rigsdagsfødvane, at noget Saadant foresaldt herinde. Nei, jeg skal blot sige, at for det første er det Alle vitterligt, at, hvad jeg end kan have tænkt, talt og skrevet, saa har det ikke havt den allermindste Indflydelse paa de store Begivenheder enten i Marken eller i det Hele i mit Fædreland; og dernæst har den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2det District (Tscherning) vistnok, idet han paastod, at hvad jeg fordrede, det var til urette Tid og hvad han altid har villet, det var, at gemme Kræfterne til rette Tid, glemt, at det kun er Tiden, der kan domme os imellem, og at det Dieblik idetmindste ikke endnu er kommet, hvori det har vist sig, at enten den ærede Herre som Krigsminister, eller at Nogen af de Andre havde gjemt Kræfterne til rette Tid og vidst at bruge dem til Fædrelandets Frelse.

Formanden: Maa jeg tillade mig at gjøre Thinget opmærksom paa, at den Forespørgsel, som her foreligger, er affattiet i klare og bestemte Udtryk, og at den har modtaget et klart og bestemt Svar. Da jeg troer, at man nu er ifærd med at gaae udenfor denne Forespørgsels rette Grænser, anseer jeg det saaledes for min Pligt at kalde den tilbage indenfor disse, og jeg vil derfor anmode de ærede Medlemmer, som endnu kunne ønske at yttre sig, at holde sig kun til Forespørgslen; thi til en Discussion, som gaaer udenfor denne, kan jeg ikke tilstede, at man tager Ordet (Ja!). Rigsdagsmanden for Maribo Amts 4de District (Monrad) har Ordet.

Monrad: Ja, jeg ønskede at yttre mig netop i den samme Retning og gjøre opmærksom paa det, som den ærede Formand i dette Dieblik bemærkede. De store Spørgsmaal, som staae i Forbindelse med, hvad her er berørt, de ville vistnok i sin Tid komme til en alvorlig Forhandling og Drøftelse. Jeg kan iøvrigt ikke nægte, at jeg troer at den høitagtede Marineminister vistnok ikke har opfattet ganske klart, hvad der blev yttret af Interpellanten. Det kan vel være, at den høitagtede Marineminister maaskee føler sig altfor stærkt berørt af de smaa Slag, eller om jeg saa maa kalde det, smaa Stif, og at han kunde ønske at om-

bytte disse med en stærkere og alvorligere Kamp; men der er vist ingen Anledning her- til. Jeg sjonner ikke rettere, end at vi efter den aabne Erklæring af den høitagtede Minister, som jeg er overbevist om, at han ikke vilde være fremkommen med, uden vel og nøie at have overveiet Forholdene i alle Henseender —, at vi, siger jeg, efter denne aabne Erklæring ikke for Dieblikket skulle forfølge denne Sag videre her i Thinget.

Née: Jeg vil tillade mig til Interpellationen at sive det Spørgsmaal til den ærede Marineminister, om den Beslutning, der er tagen om, at visse Actstykker, hvis Udbredelse kunde være mislig, unddrages Offentligheden — om den er vedtagen af det samlede Statsraad, da jeg saa mener, at Forespørgslen i dette Punkt ikke længere kan angaae den ærede Marineminister, men, hvis man derover vil reise nogen Indvending, maa henvende sig til det samlede Ministerium.

Marineministeren: Skjøndt jeg maa betragte det nu til mig rettede Spørgsmaal som en ny Interpellation, skal jeg dog svare, at mit tidligere Svar stemmer med, hvad der er vedtaget i Statsraadet.

N. Sørensen: Jeg skal blot tillade mig at bemærke, at, hvad der hører til Dplysning for Folket i denne Sag af de Actstykker, som meget godt ogsaa efter den høitærede Ministers Erklæring kunde fremlægges, med Tilbageholdelse af hvad der ansees skadeligt med Hensyn til Tjenden, at en trykt Offentliggørelse deraf er og kan ikke være Andet end et Folkesønske. Med Hensyn dertil vil der heller ikke være Noget i veien for, at sige Actstykker, saavidt som muligt, kunne forelægges til Offentliggørelse tilligemed Dom og Præmisses; thi da vil Folket deraf faae at see, at det var aldrig Folkets Pligt selv at følge med som Commandeur og faae udrettet hvad der er Folkets almindelige Dnske; thi, naar vi ønske Landet forsvaret, saa ønske vi ogsaa dermed, at der foretages det Tilbørlige med Commandoen af dem, der er sat dertil, og hvad dertil hører. I den nærværende Affaire var Tilfældet saaledes, at man har havt Formeninger om det Modsatte, om Forsømmelse og Overtrædelse fra Commandøens og Ordrenes Side;